

En sommardag i Kangasala

Sakari Topelius

Gabriel Linsén

Jag gun - gar i hög - sta gre - nen av Har - ju - las högs - ta ås; Vitt

6 ski - na de blå - a vat - ten, så långt de av ö - gat nås. Av

10 Län - gel - mä - ve - sis fjär - dar där skim - nar ett sil - ver - band, och

14 Roi - nes älsk - li - ga vå - går i fjär - ran kys - sa dess strand, och

18 Roi - nes älsk - li - ga vå - gor i fjär - ran kys - sa dess strand.

2. Och blå som en älsklings öga och klar som ett barndomshem
den gungande Vesijärvi sig stilla smyger till dem.
Och hundrade öar simma allt uti dess vida famn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn.

3. Men runtkring de täcka stränder stå furor i dyster krans,
allt som den vise betraktar de jollrande barnens dans.
Och skördarnas tegar luta mot dem sin böljande kind,
och ägnarnas blommor andas sin doft i sommarens vind.

4. O hur det fattiga Finland är rikt på skönhet ändå!
O hur av guld och av silver dock stråla dess sjöar blå!
Här ha i sorg och i glädje sin lyra sångerna stämt
och härma i stilla gungning de klara sjöarnas skämt.

5. Jag är blott en liten fågel med späda vingar och små;
men vor' jag en örn i molnen, jag flöge högt i det blå,
och flöge och flöge vida allt upp till Guds allmacts tron
och sjönke där för hans fötter och kvittrade så min ton:

6. Du helige himlens Herre, hör lilla fågelns bön:
ack, hur är din jord så ljuvlig! Hur är din himmel så skön!